

слезныя рѣки, и глубока неговн въздыханія пресичаха гласъ его. Но и ные не плачехме помало отъ него, и тако ни содружествова до корабля.

Арістодимъ ни тога каза тако: вие сте що ме сотворихте царя; поминайте бѣды въ кои ме турихте. Молитесь Богомъ да ми вдухнать истинную премудрость, за да превосхода другія чловѣки толико въ умѣренности, елико и во власти. Отъ мою страну ги моля да ви спутешествувать благополучно въ отечество ваше, да сокрушатъ дерзость враговъ вашихъ, и да вы удостоятъ да видите Одиссеа царствующа въ мирѣ съ любезную свою Пенелопу. Телемаше, азъ ти давамъ единъ корабль полнъ съ корабленники и вооружены чловѣки, они ще ти служатъ противу неправедныя чловѣки кои гонять матеръ твою. О Менторе, мудрость твоя, коя нѣма нужду отъ нищо, не ме оставя да ти молитствувамъ нѣщо. Пойдите заедно, живѣйте вкупъ благополучно; поминайте Арістодима, и ако стане нѣкога нѣкаква нужда Итакійцемъ отъ Критяновъ будите увѣрени че азъ ще ви помогна даже до по слѣднее издыханіе жизни моея. На послѣдокъ ны пригрѣна, и ные не могохме да удержимъ слезы нашя, като му възблагодарихме со всѣмъ сердцемъ.

Между това време, вѣтръ поче да надухува корабленныя платна, и обѣщаваше ни едно весело плаваніе. Планина Іда се не видѣше предъ очи наши поголѣма отъ едно брѣдо, сичко краеморіе стана невидимо, Пелопонисійская земля се мнѣше че влезеше въ море и идеше на сретѣніе наше, кога внезапно една темна буря покры небо, и разсви-репи все море противу насъ. День се обрати на ео